

DNEVNE VESTI

Minister on. Clano v Trstu

prisostvovali splošni ladij v ladjedelnosti sv. Marka

Včeraj ob 11.25 se je pripeljal v naše mesto prometni minister on. Clano. Po sprejemu na postaji se je minister takoj odpeljal z avtomobilom v tržaško ladjedelnico, kjer se je izvršila splošna motornikov »Piero Foscarini« in »Filippo Grimani«. Kljub neugodnemu vremenu je prisostvovala splošna ladjedelnica množica občinstva. Navzočnih je bilo tudi mnogo zastopnikov mestnih civilnih in vojaških oblastev. Ker sta motornika zgrajena za benediško družbo »San Marco«, se je pripeljal včeraj iz Benetk tudi lepo število gostov s prefektom na čelu, ki so prisostvovali splošni ladjedelnici.

Minister on. Clano si je pozneje ogledal ladjedelnico dvorano za gradbene načrte, nakar se je v spremstvu tržaškega prefekta comm. Fornaciarija in drugih odpeljal v tvornico strojev pri Sv. Andreju. Tu so gosta sprejeli nekateri brodalastniki. Minister si je ogledal veliki motor, ki bo služil za pogon »Vulcanije«, ter sestavljanje motorjev za »Lloyd« in »Adrijo«.

Preden se je minister poslovil, mu je comm. Anton Cosulich izročil spomenico, v kateri je obrazloženo kritični položaj tržaških brodalastniških družb v zvezi z jugoslovensko konkurenco. Spomenica govori tudi o položaju družb »Lloyd« in »Puglia«, a hamburški konkurenci in o potrebah, ki jih imajo javna skladišča.

On. Clano se je nato odpeljal v hotel »Savonia«, kjer je bil njemu v čast prirejen banket.

Ob 18.20 se je minister odpeljal z južne postaje proti Benetkam, pozdravljen od zastopnikov oblasti. Oddečki vojsvoja in milice so mu izkazali vojaško čast kakor ob prihodu.

Nekaj za mlekarje

Prejeli smo naslednji dopis iz Kala pri Kanalu:

Pomenkoval sem se z nekaterimi, ki imajo opravke pri naših podeželskih mlekaricah. Tako sem spoznal, da je več takih, ki so enakega mnenja, kakor sem bil i jaz nekot, namreč, da je najboljšje plačevati mleko po množini oz. težini posnetne smetane. To je takotimenovano plačevanje mleka po smetani. Na ta način plačujejo mleko po mnogih naših krajih, posebno pa v mlekaricah, kjer so v zastopstvu tudi »brihtne« glavice, ki si mislijo: posnemalnik pokaže, kakšno mleko kdo prinaša; čim več smetane priteče iz posnemalnika, tem več tolišče ima mleko, tem več dobi stranka plačano. To mnenje pa je zmotno.

Plačevanje mleka po smetani zamore biti tako krivično kakor nobeno drugo. Hočem opozoriti na nekatero posameznost. Odkrijejo se nam vrzeli, kamor nezvesti člani lahko skrivajo poverbe. Gotov sem, da tisti, ki plačujejo mleko po smetani, se ne zaneajo popolnoma na člane. Saj bi jim plačevali mleko na liter, ki je bolj ročno. Člani, ki bi hoteli oškodovati lastno združbo, imajo pri »smetani« lepo priliko.

Pozikus, ki sem ga jaz napravil, je silno priprost: Vili sem v posnemalnik šest litrov mleka in posnel 92 dkg smetane. Ko sem vili v posnemalnik 8 litrov mleka in mu primisal 2 litra vode, sem dobil 131 dkg smetane, a iz 4 litrov mleka in 2 litrov vode 100 dkg smetane. Nadalje je prišlo od 5 litrov že enkrat posnetega mleka še 52 dkg smetane, iz 5 litrov posnetega mleka in 2 litrov vode pa 60 dkg smetane.

Ko preberejo ljudje, ki se za to zanimajo, ta moj dopis, jih ne silim, naj mi kar slepo verjamejo, ampak jim priporočam, naj se o tem sami prepričajo s takimi in podobnimi pozikusi. Ki jih lahko napravijo v svoji domači mlekarici. Pozikusi jim povedo vse. A upoštevati morajo te-le okoliščine: mleko mora biti za več pozikusov enake kakovosti, to je: do-

bro premešano, segreto vse do iste stopinje (36°) in posnemalnik naj teče pri vseh pozikusih enakomerno. Pozikusi jim pokažejo, da posnemalnik posname tudi, če ni nič tolišče v mleku in loči popolnoma mehanično le težje od lažjega in narobe. Voda pa je lažja od mleka, tolišča še lažja od vode in v poštev pride tudi zveznost.

Ko bodo prizadeti spoznali napake, ki se tu lahko vrše, upam, da takoj opuste tak način ugotavljanja kakovosti mleka in bodo plačevali mleko na liter oz. po tolišči.

Kongres benediškega zgodovinskega društva se bo letos vršil v Julijski Krajini

Iz Rima nam poročajo: Po nalogu načelnika vlade, ki se zanima za delovanje benediškega zgodovinskega društva, se bo vršil letošnji kongres tega društva v Julijski Krajini. Kongresa se bo udeležil tudi državni podtajnik pri ministrstvu nacionalne prosvete on. Bodrero. Kongres bo zasedal 10. t. m. v Trstu, 11. in 12. pa v Istri.

Procesija sv. Rešnjega Telesa
Kljub ne preveč ugodnemu vremenu se je udeležila včerajšnje procesije sv. Rešnjega Telesa velika množica vernikov. Pred procesijo, ob 7. uri, je daroval škof mons. Fogar v stolni cerkvi slovesno sv. mašo.

Nagrane družine
V znak osebnega priznanja in dobrohotnosti do družin z mnogimi otroci, je načelnik vlade potom tujakinske prefektore nagradil Vid. Scarcejo od Antona, stanujočega v ul. Pacinotti št. 9, s 300 lirami; Antonijo Giraldi iz ul. S. Gavarzo št. 106, s 400 lirami; Ivana Jerina iz Sezane pa s 500 lirami.

VESELICA V »DIMNICI«

V nedeljo, dne 10. junija, se bo vršila v Slivski jami »Dimnici« običajna letna veselica. Tega dne bo jama močno razsvetljena. Ljubiteljem narave se nudi lepa prilika, da si ogledajo lepoto kraškega pozemlja. Jama se bo odprla ob 10. uri. Preskrbljeno je tudi za zabavo. Sviralba bo godba iz Herpelja.

Rojstva, smrti in poroke v Trstu
Dne 5. junija 1928.
Rojeni: 11;
mrtvi: 11;
poroke: 3.
dne 6. junija 1928.
Rojeni: 10 (2 mrtva);
mrtvi: 9;
poroke: nobena.

Iz tržaškega življenja

Zalosten epilog nesreče
Predpreteklo noč ob 1. uri je umrl v mestni bolnišnici 14-letni Viktor Sancin iz Doline, o katerem smo poročali, da je predvčeršnjim popoldne na neki gmajni pri Dolini, kjer je pasel krave, splezal iz gole razposajenosti na steber električne napeljave, pr čemer ga je spreletel močan električni tok. Kakor znano, se mu je obnem vžgala obleka, tako da je neprevidni deček zadobil strašne opekline po vsem životu, katerim je naposled po groznih mukah podlegel.

Radovednost bi ga bila skoro stala življenje
Radi radovednosti in deloma tudi radi neprevidnosti je 58-letni mehanik Ivan Cucek, stanujoč pri Sv. Alojziju - Chiadino št. 784, včeraj popoldne doživel prigo-do, pri kateri bi bil malone izgubil življenje. Ko je šel po ulici Romagna, mu je namreč prišlo na misel, da bi pogledal, kako napredujejo gradbena dela na prostoru, kjer je še nedavno stala stara vojašnica. To bi sicer lahko videl s ceste, pa ker je hotel bolje videti, je stopil na zid, ki se dviga visoko nad ulico Fabio Severo. Pri tem gotovo ni pomislil, da ga utegne doleteti kaka ne-

sreča. Pa zgodilo se je, česar si ni pričakoval. Komaj se je namreč vsravnal na zidu se mu je sverželo v glavi in telebnil je v višine 5 metrov na spodaj ležečo ulico, kjer je občel težko poškodovan; zlozil si je na kompletnan način leve nogo pod kolenom. Mimo-vidi, ki so to videli, so mu takoj priskočili na pomoč, medtem pa je nekdo pošel v bližnjo kavarno Fabris ter od tam obvestil po telefonu o dogodku rešilno postajo. Kmalu nato je dospel na lice mesta sanitetni avtomobil, s katerim je bil ponesrečenec prepeljan v mestno bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti približno dva meseca.

Velika tatvina v mirodilnici
Po daljšem odmoru, ki so ga le tu pa tam kršili z majhnimi prestopki proti lastniški pravici, so zlikovci predpreteklo noč spet izvedli večjo tatvinsko podjetje. To pot so posvetili svojo pozornost mirodilnici Josipa Zorzija v ulici Domenico Rosssetti št. 91. Ker se jim je menda zdelo prenevarno »delati« na cesti pred glavni vrata, so prišli do cilja po drugi bolj odročni, pa zato bolj varni poti. Vihotapili so se namreč na dvorišče in prevrtili debel zid: skozi luknjo so se nato splazili v mirodilnico, kjer so si izbrali veliko količino raznovrstnega blaga, predvsem dragocenih dišav, čipov in pisarniških potrebljstev. Razume se, da tudi niso pozabili pogledati v predale za bankom, kjer so iztaknili in kajpada tudi pobrali, hranilno knjižico ter avtomatično pištolo. Plen so pobasali v vreče, ki so jih našli v mirodilnici, ter jo nato odkurili, ne da bi jih kdo motil.

Tatvino je odkril včeraj zjutraj lastnik mirodilnice, ki je ugotovil, da so ga zlikovci oškodovali za približno 20.000 lir. O dogodku so bili obveščeni policijski organi na komisarijatu v ulici Brunner, ki so takoj uvedli preiskavo.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Procesija sv. Rešnjega Telesa
Z vsjo slovesnostjo in svečanostjo se je vršila včeraj procesija sv. Rešnjega Telesa po goriških ulicah, ki so bile okrašene z drevmi in cveticami. Kmalu po tretjem evageliju pa se je ulica ploha, ki je razgnala občinstvo v varne veže. Vreme že prej ni bilo ugodno, sivi oblaki so bili zastrli nebo, da se pa pojavila nenadoma tak naliv, si ni bil nihče mislil. Letošnji spredov je po številu udeležencev in po zunanem bleisku prekosil procesijo prejšnjih let.

Smrtna nesreča z granato
V terek popoldne okrog treh se je zgodila na poti, ki vodi iz Solkana v Kromberg, težka nesreča z granato, ki je zahtevala človeško žrtev. 40-letni, šele eno leto poročeni Anton Klanjšček iz Solkana, se je zadnje čase radi tega, ker je bil brezposeln, pričel ukvarjati z nabiranjem vojnega materiala, da bi na ta način služil kak krajcar, ki ga je potreboval za svojo družinico. Tako je tudi v terek popoldne odpiral precej velik šrapnel in ga hotel izprazniti. Dasi vaju tega dela, je vendar tokrat postal žrtev nevarnega streliva. Šrapnel je namreč eksplodiral in drobci so ga tako močno zadeli v prsa in v glavo, da je obtežal na mestu mrtve. Klanjšček, ki so ga po domače imenovali »Peke«, je bil po poklicu mizar in skozi poštnjak, ki so ga vsi, kateri so ga poznali, zelo radi imeli. Kakšna je včasih igra usode, nam kaže tudi to, da je Klanjšček imel dobiti prav včeraj precejšnjo odškodnino za to, ker se je pred časom pri podobnem delu ponesrečil. Ni mu bilo usojeno, da bi to odškodnino užival. Zapušča mlado ženo.

Avtomobilska proga Gorica - Trbiž

V nedeljo se slovesno odprli ob udeležbi zastopnikov raznih oblasti nova avtomobilska proga Gorica - Trbiž. Dovoljenje je dalo prometno ministrstvo znanemu avtomobilskemu podjetju Ribl-ju

in Comp. Avtomobili bodo vozili samo poleti. V začetku bo vozila korijera enkrat na teden, in sicer v soboto v Trbiž in v nedeljo nazaj. Kakor hitro se pa poveča promet na tej progi, se tudi vožnje pomnože, in če bo kazalo, se ustnovi vsakdanji promet. Vožnja bo trajala tri ure in pol. Odhajala bo korijera v soboto ob 16. uri iz Gorice (Kanal 16.35, Tolmin pri Perce 17.10, Kobarid 17.35, Bovec 18.15, Log 18.35, Predil 19.05, Rajbelj 19.15, Trbiž 19.30). Vračala se bo korijera v nedeljo ob 17. iz Trbiža (Rajbelj 17.15, Predil 17.30, Log 17.05, Bovec 18.15, Kobarid 18.35, Tolmin [Perše] 19.05, Kanal 19.40, Gorica 40.15). Pot bo dolga 106 kilometrov. Ščasom se namerava podaljšati proga od Trbiža do meje po cesti, ki pelje v Beljak. S to novo progo je napravljen zopet korak naprej v našem tujskem prometu.

Izبرد sodišča

Hudobna mati.
V gredo dopoldne se je vršila na goriškem kazenskem sodišču kazenska razprava proti Mariji Vodopivec roj. Pelicon, stari 44 let, iz Dornberga. Obtožena je bila, da je pretepla in slabo ravnila svojo 20-letno hčerko Ivanko Vodopivec ter jo nekot tako močno udarila s kamnom po glavi, da se je morala zdraviti čez 14 dni ter morala končno v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici, kjer so ji zdravniki izvršili operacijo.

Mati taji, da bi bila kdaj hčerko pretepla in slabo ravnila z njo. Nasprotno, hčerka da ji je nekot grozila z nožem.

Zaslišanih je tudi več prič, tako Anton Kerševan, Franc Kavčič in Jožef Cotič, katere vse potrdijo, da je Vodopivčeva zelo slaba mati in zelo hudobna ter vedno zmerja svojo hčerko z nič kaj lepimi imeni in primki. Priča Cotič pojasni sodnikom, da koreninijo vsi ti prepriji v tem, ker sta si v sporu Marija Pelicon in njen mož, kateri včasih rad tudi nekoliko preveč pije. Hčerka drži z očetom, njen brat Franc pa z materjo. Na ta način se deli družina v dve stranki, med katerima je neprestana vojna.

Drž. pravdnik predlaga, naj sodišče obsodi obtoženko na 6 mesecev zapora radi ran, ki jih je povzročila svoji hčerki. Sodniki pa so obsodili obtoženko na 2 meseca in 10 dni pogojnega zapora ter na poravnavo škode in vseh sodnih stroškov.

Obtožena, da je kriva smrti svojega 4-letnega otroka

Na zatočno klop je prišla vsa plaha in objošana. Nizke in debelušne postavje je, prav črne lasse nosi — in kot njena zunanost, razodeva tudi njej jezik južnja-

kinjo. Piše se Jožefa Damiani in stanuje v Solkanu. Je železničarjeva žena.

Obtožena je, da je radi svoje neprevidnosti kriva smrti, ki je zadela njenega štiriletnega sinčka, katerega je na cesti pred hišo povozil neki voznik, radi česar je otroček na mestu izdihnil. Zgodilo se je to 5. novembra 1927.

Obtoženka plakaže dokazuje svojo nedolžnost, češ da je vedno pazila na svoje otroke. Ravno tisti hip pred nesrečo se je otroček izmuznil iz vrta in šel na cesto.

Obtoženkin mož potrdi to, kar je izpovedala žena. Istotako ostale priče, med katerimi tudi Katerina Kanceler.

Sodni dvor je nato obtoženko oprstil popolnoma, ker ni izvršila zločina.

Sofer je bil v Ameriki, pa se ni pravočasno zgabil k vojakom
Vojak Franc Leban, ki je trenutno dodeljen 7. oddelku avtomobilistov v Firencah, je bil obtožen, da se ni pravočasno javil k vojakom. Obtoženec se skuša zagovarjati, da se je takrat nahajal v Ameriki kot sofer pri nekem gospodarju. Na italijanski konzulat se ni mogel javiti glede vojaščine, ker se je nahajal 500 km daleč od mesta.

Drž. pravdnik predlaga, naj se kaznuje na 1 leto ječe.

Sodišče pa mu prisodi 6 mesecev zapora, toda le pogojno za dobo pet let.

Oj ti presneti ška!

Ravno pod tem naslovom smo nekot poročali o nekem Alojziju Mastenu iz Vojske pri Komnu, ki se je moral 90 dni zdraviti radi precejšnje rane, ki jo je bil dobil pri nekem prepriju, ki je bil nastal radi nekoga — ška!

Na podlagi nadaljnjih preiskav je bil radi tega naznanjen sodišču neki Franc Tavčar, ki se je moral zagovarjati včeraj pred goriškimi sodniki.

Franc Tavčar, ki je dolg in slok fant, pravi, da je popolnoma nedolžen. On se je usodne nedelje zvečer vrnil domov, ko je videl v sobi po tleh polito vodo. Brž mu je mlajša sestra povedala, da je prišel malo prej v hišo Alojziji Masten in pobral ška! Tavčar se je takoj odpravil k Mastenu in ga skušal prepričati, naj bi vrnil ška! Začela sta vleči za ška! vsak pri enem koncu, pa sta padla in Masten se je ranil.

Masten sam pravi, da ne ve natančno, ali ga je ranil Tavčar.

Isprašanih je bilo še več prič.

Drž. pravdnik zahteva 6 mesecev zapora. Sodišče pa prisodi mladeniču le 5 mesecev pogojnega zapora. Kazen se ne vpiše v kazenski list.

STEVERJAN

Požar.

Nenadoma je izbruhnil v hlevu, ki je last Josipa Terpina, ki ga je pa imel v najemu Ludvik Mizerič, požar. Vzroka ni bilo mogoče ugotoviti. Čeprav so prišli takoj sovaščani gasiti, niso mogli mnogo opraviti, kajti zubelj je imel le predobro hrano v senu, ki je popolnoma zgorelo, kakor tudi kmetijsko orodje. Streha se je nato

podrla. Škoda se ceni na 5500 lir, in sicer ima lastnik na poslopju 5000 lir škode, najemnik pa za seno in orodje 500 lir. Oba sta krita z zavarovanjem.

VIPAVA

Na Gradšču je uničil požar popolnoma poslopje Ivana Petrička ki je služilo kot hlev in sirarna. Kmalu po izbruhu ognja je prišla na lice mesta požarna bramba, ki je s pomočjo sovaščanov rešila se sosednje poslopje. Škoda, ki jo je povzročil požar, se ceni na 20.000 lir. Ker se je pojavil požar s silo, ki je tako rekoč obrezusovala vsako reševanje, se sodi, da je moral biti podtaknjen. V koliko se ujema ta domneva z resničnostjo, pokaže preiskava, ki je že v polnem teku.

Reška pokrajina

KORITNICA

Kačji pik.
V nedeljo popoldne, ko so se otroci igrali na trati ob robu vasi, je nenadoma pihla strupena kača 14-letno deklico v desno roko. Domačini so ji pomožnosti pomagali: prevzeli so ji roko in ji dali alkoholne pijače, nakar so poiskali zdravniške pomoči. Stariši naj bi večkrat opozarjali otroke na to nevarnost, ki je tem večja, ko po hladnih deževnih dneh nenadoma nastopi lepo tople vreme. Strupenina namreč rada gre na solnce, ki ji kaj prijja.

Naši nevarni kači sta gad in modras. Gada razločujemo od modrasa po črnem traku po hrbtu in po dveh progah na temenu široke glave. Ti progii imata podobno veliko tiskane črke V. Modras je nekoliko večji od gada, ima široko glavo nego gad in tanjši vrat. Na nosu ima kratek, mehak ropljček.

Prva pomoč, če nas piči strupenina, je povečanje rane s čistim nožem, da odtoče zastrupljena kri. Izpiramo rano z vodo, alkoholno ali jedko tekočino in podvezimo dotični ud, da preprečimo obtok zastrupljene krvi. Dobro je, izžgati rano z razbeljenim železom, če je to pri roki. Preskušeno sredstvo so tudi alkoholne pijače: zganje rum in drugo. To se seveda za prvo silo, nujno pa je potrebna zdravniška pomoč.

MALI OGLASI

RESTAVRACIJA s prenočitvenim, dobro vpeljana, v središču mesta, se proda po zmerni ceni. Pojasnila daje dr. Trevisan, Corso Verdi 30, Gorica.

Najprikladnejša darila ZA BIRMO

dobite pri

ALBERTU POVURU, Trst, Via Mazzini 56

Avtomobilska proga

Trst-Lokev-Divača-Senožeče

PODJETJE BRUNELLI

Odhod iz trga Oberdan.

Vozni red od 15. aprila.

Iz Trsta v Senožeče ob 17.30, iz Bazovice ob 18.—, iz Lokve ob 18.15, iz Divače ob 18.25, v Senožeče ob 19.—,

iz Senožeč v Trst ob 7.—, iz Divače ob 7.20, iz Lokve ob 7.30, iz Bazovice ob 7.45, v Trst ob 8.30.

Listki za tja in nazaj: Trst-Divača in nazaj L 13.—, Trst-Senožeče in nazaj L 16.—

Čistilo elegantnih

PODLISTEK

V. J. KRIZANOVSKA:

Pajčevina (99)

Roman v štirih delih
Iz ruščine prevedel I. V.

Ko so bili dobri odnošaji vzpostavljeni, je Milica prejela od moža dovoljenje opremiti hišo, in objubil ji je celo, da pojde z njo v Berlin za dva dni nakupovat opremo; spalnico, obednico in grofovo sobo je hotela opremiti po svojem okusu.

S pomočjo vsemogotnega denarja je preuredila nove hiše naglo napredovala in čez dva ali tri tedne je bilo vse pripravljeno za sprejem mladih zakoncev.

III.
Nakup Malcejeve hiše je bil važen dogodek v življenju malega mesta, a razkošna oprema, o kateri so se širile bajne govorice, je tvorila najbolj priljubljen predmet razpravljanja v neštetihi »Kaffeekräuzchen« (kavnih krožkih).

Vizenbrukova je imela vselej v zalogi najbolj sveža in podrobna bočičila o tel zadevi: toda stru-

peno pobarvane govorice, ki jih je širila pri tem, so jasno dokazovale, da je želela vzbuditi proti Milici splošno sovraštvo. S tem namenom je zbrala okrog sebe krožek mestnih in polkovnih gospa, zato, da bi se bahala s svojim bogastvom, ampak ker ni smala drugače, poleg tega pa ni razumela namoščanskih življenjskih razmer in običajev podeželskega mesta.

Nihče izmed povablencev ni odklonil vabil niti okoliščinski graščaki, in ob petih popoldne so bile obe sprejemnici, Miličin dušdar in grofova soba polne nakičene in radovedne množice.

Može na ljubo si je Milica izbrala obleko, ki je bila po njenem mnenju vso preprostost. Tisti dan si je oblekla gladko oblačilo iz rdeče svile in samo život je bil okrašen s čipkami. Čipke so bile zares dragocene in broša na prahu je imela vdolan kakor oreh velik diamant, toda vse to so bile zanjo malenkost, zato je docela iskreno vprašala moža: — Upam, da ne bo danes nobena vrana iz tvojega vranjega gnezda rekla, da sem malispana.

Grof si je zamišljeno vihal brke in smehljaje se pogledal ženo, ki je bila očarujoča v svoji obleki, katero je brez dvoma izvršil neki veliki pariški krojač. Takoj je dognal, da se bo odlikovala sredi garnizinskih gospa, ki so bile po večini

prof je na Miličino prošnjo priredil velik obed v proslavo preselitve. Vkljub moževim prošnjam in prepričevanjem, naj se omeji v razkošju, je Milica priredila vse, kakor je bila vajena delati ne morda zato, da bi se bahala s svojim bogastvom, ampak ker ni smala drugače, poleg tega pa ni razumela namoščanskih življenjskih razmer in običajev podeželskega mesta.

Nihče izmed povablencev ni odklonil vabil niti okoliščinski graščaki, in ob petih popoldne so bile obe sprejemnici, Miličin dušdar in grofova soba polne nakičene in radovedne množice.

Može na ljubo si je Milica izbrala obleko, ki je bila po njenem mnenju vso preprostost. Tisti dan si je oblekla gladko oblačilo iz rdeče svile in samo život je bil okrašen s čipkami. Čipke so bile zares dragocene in broša na prahu je imela vdolan kakor oreh velik diamant, toda vse to so bile zanjo malenkost, zato je docela iskreno vprašala moža: — Upam, da ne bo danes nobena vrana iz tvojega vranjega gnezda rekla, da sem malispana.

Grof si je zamišljeno vihal brke in smehljaje se pogledal ženo, ki je bila očarujoča v svoji obleki, katero je brez dvoma izvršil neki veliki pariški krojač. Takoj je dognal, da se bo odlikovala sredi garnizinskih gospa, ki so bile po večini

odete v lastnoročno izdelane kroje. Ker je pa grof upošteval Miličino dobro voljo, se je zadovoljil s tem, da je molče poljubil ženo ter omenil, da pride k obedu tudi sorodnik Alme Vizenbrukove, neki upokojeni častnik generalnega štaba, ki se je preselil v Rusijo, kjer ima odlično mesto v nekem tehničnem zavodu finančnega ministrstva. Milica se je nekoliko namrdnila, toda rekla je, da nič ne da, če pride en gost več.

Na željo polkovnice je Milica razkazala gošpem in nekaterim gospodom hišo. Oprema je vzbudila občudovanje in celo kaviar, vlasti gospodarjeva soba z zbirko vzhodnega orožja. Soba je bila prevečena s svilenimi vzhodnimi tkaninami, pod je bil pokrit s perzijskimi preprogami, a oprava je bila pokrita s kavkaškimi vezinami. Veliko zanimanje je vzbudila tudi spalnica s snežnobelimi pregrinjali, ki so bila okrašena s ruskiimi rdeče stujimi vezinami, in razkošna toaletna miza, ki je bila pogrnjena z vezinami čipkastimi prtii. Splošno pozornost je vzbudila rezljana kapelica v kotu, z velikimi podobami v zlatih in srebrnih okvirjih, na katerih je odsevala v raznih barvah luč, ki je prihajala od svetilke, viseče izpod stropa in tmajoče obliko laboda.